

ΗΜΥ01Κ06
Επιστημονικός Προγραμματισμός με Python

Διάλεξη Τέταρτη
Συμβολοσειρές

Φθινόπωρο 2025

Ορισμός

Συμβολοσειρά: Ακολουθία χαρακτήρων που περικλείεται από *μονά* ή *διπλά* εισαγωγικά

(ο ορισμός αυτός ισχύει εφόσον εκτείνεται σε μια μόνο γραμμή)

```
>>> city = 'Ηράκλειο'  
>>> city  
'Ηράκλειο'  
>>> city[0]  
'Η'
```

```
>>> city = "Ηράκλειο"  
>>> city  
'Ηράκλειο'  
>>> city[0]  
'Η'
```

Η Python δεν κάνει διάκριση ανάμεσα στα *μονά* ή τα *διπλά* εισαγωγικά. Αν το κείμενό μας περιέχει το ένα είδος εισαγωγικών, τότε το περικλείουμε χρησιμοποιώντας το άλλο είδος

```
a = 'Μας είπε "Καλημέρα" και χαμογέλασε'  
b = "Το σημείο A' είναι συμμετρικό του A"
```

Εναλλακτικά μπορούμε να χρησιμοποιούμε το ίδιο είδος εισαγωγικών και μέσα στο κείμενο βάζοντας ένα *backslash* (\) ακριβώς πριν

```
a = "Μας είπε \"Καλημέρα\" και χαμογέλασε"  
b = 'Το σημείο A\\' είναι συμμετρικό του A'
```

Σε μια συμβολοσειρά, το *backslash* πριν από έναν χαρακτήρα σημαίνει γενικά ότι αυτός ο χαρακτήρας έχει ξεχωριστή σημασία

Συμβολοσειρές με τριπλά εισαγωγικά (*docstrings*)

Με *τριπλά* εισαγωγικά - τρία μονά (' ' ') ή τρία διπλά (" " ") - μπορούμε να ορίσουμε συμβολοσειρές που εκτείνονται σε *περισσότερες από μια γραμμές*

```
s = """This  
is  
a  
test"""
```

```
print(s)
```

```
>>>This  
is  
a  
test
```

Τρία διπλά
εισαγωγικά

```
s = '''This  
is  
a  
test'''
```

```
print(s)
```

```
>>>This  
is  
a  
test
```

Τρία μονά
εισαγωγικά

Συμβολοσειρές με τριπλά εισαγωγικά (*docstrings*)

Οι συμβολοσειρές με τριπλά εισαγωγικά όταν εμφανίζονται ως πρώτη πρόταση κατά τον ορισμό

ενός *πακέτου* / μιας *συνάρτησης* / μιας *κλάσης* / ή μιας *μεθόδου*

τότε ονομάζονται *docstrings* (συμβολοσειρές τεκμηρίωσης) και περιέχουν συνήθως ένα *σύντομο* κείμενο (*ορισμένες φορές ίσως και λίγο πιο αναλυτικό*) περιγραφής της λειτουργίας του συγκεκριμένου στοιχείου

```
def max(a, b):  
    """Returns the maximum of a and b.  
    a and b may be integer or real"""  
<κώδικας συνάρτησης>
```

```
>>> help(max)  
Returns the maximum of a and b.  
a and b may be integer or real
```

Το κείμενο αυτό εκχωρείται αυτόματα σε έναν ειδικό προσδιοριστή `__doc__` και μπορούμε να το εμφανίσουμε από την κονσόλα δίνοντας την εντολή `help()` και σε παρένθεση το όνομα αυτού του αντικειμένου (*πακέτου, συνάρτησης κ.λπ.*)

Θα δούμε σχετικά παραδείγματα σε επόμενες διαλέξεις

Δημιουργία συμβολοσειρών

```
>>> name = "Γιώργος"
>>> name
'Γιώργος'
>>> name[0]
'Γ'
>>> name[3]
'ρ'
>>> len(name)
7
```

0	1	2	3	4	5	6
Γ	ι	ώ	ρ	γ	ο	ς

- Σκεφτόμαστε τις συμβολοσειρές σαν *μονοδιάστατους πίνακες* που σε κάθε κελί τους περιέχουν *εναν ακριβώς χαρακτήρα*
- Ο δείκτης του πίνακα *ξεκινάει να μετράει πάντα από το μηδέν*
- Η συνάρτηση `len(s)` επιστρέφει το πλήθος χαρακτήρων μιας συμβολοσειράς `s`

Προσέξτε τη διαφορά στα παρακάτω:

```
>>> s1 = " " Συμβολοσειρά που περιέχει ένα κενό. Το len(s1) επιστρέφει 1
>>> s2 = "" Κενή συμβολοσειρά. Το len(s2) επιστρέφει 0
```

Μπορούμε να αλλάξουμε ένα χαρακτήρα σε μια συμβολοσειρά;

```
>>> a = 'μηλοπιτα'  
>>> a[4]  
'π'  
>>> a[4] = "ρ"  
Traceback (most recent call last):  
  File "<pyshell#64>", line 1, in <module>  
    a[4] = "ρ"  
TypeError: 'str' object does not support item assignment
```

Από τη στιγμή που ορίσουμε μια συμβολοσειρά,
δεν μπορούμε πια να την να αλλάξουμε

Θυμόμαστε ότι:

Οι συμβολοσειρές στην Python είναι αμετάβλητα αντικείμενα *immutable*

Χειρισμός συμβολοσειρών

Συνένωση και "πολλαπλασιασμός" συμβολοσειρών

```
>>> a = "Monty"
```

```
>>> b = "Python"
```

```
>>> a+b
```

```
'MontyPython'
```

```
>>> a + ' ' + b
```

```
'Monty Python'
```

```
>>> a*2
```

```
'MontyMonty'
```

```
>>> a + ' ' * 2
```

```
'Monty  '
```

(και όχι 'MontyMonty' - γιατί;)

Αν $S1$ και $S2$ είναι συμβολοσειρές και το n είναι ακέραιος, τότε:

- Η πράξη $S1 + S2$ επιστρέφει μια νέα συμβολοσειρά η οποία προκύπτει από την συνένωση των αρχικών
- Η πράξη $S1 * n$ επιστρέφει μια νέα συμβολοσειρά η οποία προκύπτει από την επανάληψη της αρχικής n φορές
Αν το n είναι μηδέν ή αρνητικός τότε επιστρέφεται μια κενή συμβολοσειρά

```
>>> a+2
```

```
Traceback (most recent call last):  
  File "<pyshell#58>", line 1, in <module>  
    a+2
```

```
TypeError: can only concatenate str  
(not "int") to str
```

Χειρισμός συμβολοσειρών

Slicing - Αποκοπή και χρήση τμήματος συμβολοσειράς 1/2

```
>>> s='μηλοπιτα'  
>>> len(s)  
8  
>>> s[0]  
'μ'  
>>> s[7]  
'α'  
>>> s[0:4]  
'μηλο'  
>>> s[4:7]  
'πιτ'  
>>> s[4:8]  
'πιτα'  
>>> s[0:8]  
'μηλοπιτα'
```

0	1	2	3	4	5	6	7	8
μ	η	λ	ο	π	ι	τ	α	

- Το πρώτο στοιχείο μιας συμβολοσειράς έχει πάντα δείκτη 0 και το τελευταίο έχει δείκτη $n-1$ όπου n το μήκος (αριθμός χαρακτήρων) της συμβολοσειράς
- Η έκφραση $s[i:j]$ επιστρέφει το τμήμα της συμβολοσειράς από τον χαρακτήρα $s[i]$ μέχρι και τον χαρακτήρα $s[j-1]$
- Μπορούμε να παραλείψουμε τον έναν ή και τους δυο δείκτες
  - $s[:j]$ σημαίνει από την αρχή μέχρι τη θέση $j-1$
  - $s[i:]$ σημαίνει από τη θέση i μέχρι το τέλος

Χειρισμός συμβολοσειρών

Slicing - Αποκοπή και χρήση τμήματος συμβολοσειράς 2/2

```
>>> s='μηλοπιτα'  
>>> s[:3]  
'μηλ'  
>>> s[2:]  
'λοπιτα'  
>>> s[:]  
'μηλοπιτα'  
>>> s[-1]  
'α'  
>>> s[:-1]  
'μηλοπιτ'  
>>> s[-3: -1]  
'ιτ'  
>>> s[-8]  
'μ'  
>>> s[8]  
Traceback (most recent call last):  
s[8] IndexError: string index out  
of range
```

0	1	2	3	4	5	6	7	8
μ	η	λ	ο	π	ι	τ	α	
-8	-7	-6	-5	-4	-3	-2	-1	

- Μπορούμε να προσπελάσουμε τα στοιχεία μιας συμβολοσειράς και με αρνητικούς δείκτες. Ο αρνητικός δείκτης $-j$ είναι ίδιος με τον θετικό δείκτη $n-j$ όπου n το μήκος της συμβολοσειράς

Πχ αν $s='μηλοπιτα'$ (μήκος 8 χαρακτήρες) τότε το $s[-4:-2]$ ισοδυναμεί με το $s[8-4:8-2]$ δηλαδή το $s[4:6]$ που είναι 'πι'

Γενικότερα για οποιαδήποτε συμβολοσειρά s ισχύει:

- $s[0]$ πρώτο στοιχείο
- $s[-1]$ τελευταίο στοιχείο
- $s[:]$ ή $s[::]$ ολόκληρη η συμβολοσειρά
- $s[::-1]$ η αντίστροφη συμβολοσειρά

Συναρτήσεις και μέθοδοι χειρισμού συμβολοσειρών

Σε τι διαφέρει μια συνάρτηση χειρισμού ενός αντικειμένου από μια μέθοδο χειρισμού ενός αντικειμένου;

Η συνάρτηση χειρισμού ενός αντικειμένου *δέχεται σαν όρισμα το αντικείμενο* (πιθανόν να δέχεται και άλλα επιπλέον ορίσματα) και επιστρέφει μια τιμή, που συνήθως εκχωρείται σε έναν προσδιοριστή

πχ. `a = len("abc")` το `a` θα πάρει την τιμή `3`

Η μέθοδος χειρισμού ενός αντικειμένου είναι μια ειδική συνάρτηση που *εφαρμόζεται πάνω σε ένα αντικείμενο* και δηλώνεται ως εξής:

`αντικείμενο.μέθοδος()`

πχ. `s = "abc".upper()` το `s` θα πάρει την τιμή `"ABC"`

Μια μέθοδος μπορεί να έχει δικά της ορίσματα (δηλώνονται μέσα στην παρένθεση της μεθόδου) ή να μην έχει καθόλου (κενή παρένθεση)

Συναρτήσεις χειρισμού συμβολοσειρών

`len(s)` Επιστρέφει το πλήθος χαρακτήρων μιας συμβολοσειράς `s`, συμπεριλαμβανομένων και όσων είναι μη εκτυπώσιμοι π.χ. `\n` (newline), `\t` (tab)

`len('Hello')` επιστρέφει 5

`len('Line1\nLine2')` επιστρέφει 11 (το `\n` είναι και αυτό ενας χαρακτήρας)

`str(obj)` Μετατρέπει το αντικείμενο `obj` σε συμβολοσειρά

`str(12)` επιστρέφει `'12'`

`str(12/7)` επιστρέφει `'1.7142857142857142'`

`str(2+3j)` επιστρέφει `'(2+3j)'`

`str([1, 7, "Hi"])` επιστρέφει `'[1, 7, "Hi"]'`

Η Python βάζει εδώ την παρένθεση για να υποδηλώσει ότι πρόκειται για μιγαδικό αριθμό που έγινε συμβολοσειρά

`sorted(s)` Επιστρέφει μια λίστα με όλους τους χαρακτήρες της `s` ταξινομημένους σύμφωνα με την θέση τους στον χρησιμοποιούμενο πίνακα κωδικοποίησης (πχ ASCII)

`sorted('test')` επιστρέφει `['e', 's', 't', 't']`

Μέθοδοι χειρισμού συμβολοσειρών

Μέθοδοι ελέγχου περιεχομένου – επιστρέφουν **True** ή **False**

<code>s.isalnum()</code>	True αν η <code>s</code> αποτελείται <u>μόνο</u> από γράμματα ή/και αριθμητικά(*) ψηφία πχ. <code>'abc1²23'</code>
<code>s.isalpha()</code>	True αν η <code>s</code> αποτελείται <u>μόνο</u> από γράμματα
<code>s.isdecimal()</code>	True αν η <code>s</code> αποτελείται <u>μόνο</u> από τα δέκα δεκαδικά ψηφία (0...9)
<code>s.isdigit()</code>	True αν η <code>s</code> αποτελείται <u>μόνο</u> από αριθμητικά(*) ψηφία πχ. <code>'27'</code> <code>'2²'</code>
<code>s.isnumeric()</code>	True αν η <code>s</code> είναι μια <u>γενικότερα έγκυρη αριθμητική έκφραση</u> πχ. <code>'5⅔'</code>
<code>s.startswith(s1)</code>	True αν η <code>s</code> αρχίζει από <code>s1</code> <code>'Hello'.startswith('He')</code> επιστρέφει True
<code>s.endswith(s1)</code>	True αν η <code>s</code> τελειώνει σε <code>s1</code> <code>'Hello'.endswith('elo')</code> επιστρέφει False
<code>s.isidentifier()</code>	True αν η <code>s</code> είναι έγκυρος προσδιοριστής <code>'4a'.isidentifier</code> επιστρέφει False
<code>s.isupper()</code>	True αν όλα τα γράμματα που περιέχει η <code>s</code> είναι κεφαλαία
<code>s.islower()</code>	True αν όλα τα γράμματα που περιέχει η <code>s</code> είναι πεζά
<code>s.istitle()</code>	True αν η <code>s</code> έχει Κεφαλαίο το πρώτο γράμμα κάθε λέξης που περιέχει
<code>s.isprintable()</code>	True αν όλοι οι χαρακτήρες της <code>s</code> είναι εκτυπώσιμοι (δεν περιέχει <code>'\n'</code> , <code>'\t'</code> κλπ.)

(*) ως αριθμητικά ψηφία νοούνται τα δεκαδικά ψηφία (0...9) είτε στη συνηθισμένη τους μορφή, είτε σε μορφή εκθέτη.

Μέθοδοι χειρισμού συμβολοσειρών

Διαφορές ανάμεσα στις μεθόδους `isdecimal`, `isdigit` και `isnumeric`

Είδος συμβολοσειράς	Παράδειγμα	<code>isdecimal</code>	<code>isdigit</code>	<code>isnumeric</code>
Ψηφία 0...9	'0123'	True	True	True
Εκθέτες και δείκτες	'2²'	False	True	True
Κλάσματα Ρωμαϊκοί αριθμοί...	'5 ² / ₃ ', 'D'	False	False	True

Είναι True μόνο για θετικούς ακέραιους

Πως ελέγχουμε αν μια συμβολοσειρά είναι δεκαδικός αριθμός;

Δεν υπάρχει αντίστοιχη μέθοδος όπως πχ. `.isfloat()` οπότε το κάνουμε με διάφορους τρόπους

Πχ αν `s = '12.3'`

- Αντικαθιστούμε την τελεία "." με "" (θα δούμε πως) και ελέγχουμε με την μέθοδο `isdecimal`
- Δοκιμάζουμε να την μετατρέψουμε σε float με το `float(s)` και αν "χτυπήσει" το χειριζόμαστε κατάλληλα (χρησιμοποιούμε την δομή `try-except` που θα δούμε σε επόμενη διάλεξη)

Μέθοδοι χειρισμού συμβολοσειρών

Μέθοδοι διαχωρισμού / συνένωσης (1/2)

<code>s.split(sep, <i>maxsplit</i>)</code>	<p>Σπάει μια συμβολοσειρά σε μικρότερα κομμάτια που διαχωρίζονται από το <code>sep</code> τα οποία επιστρέφει σε μια λίστα. Ο προαιρετικός ακέραιος <code>maxsplit</code> καθορίζει το μέγιστο αριθμό κομματιών που διαχωρίζονται. Αν παραληφθεί το <code>sep</code>, νοείται το κενό</p> <p>πχ αν <code>s = '12t!bv!34 5!!1z7'</code> τότε</p> <ul style="list-style-type: none"> <code>s.split('!')</code> επιστρέφει <code>['12t', 'bv', '34 5', '', '1z7']</code> <code>s.split('!',2)</code> επιστρέφει <code>['12t', 'bv', '34 5!!1z7']</code> <code>s.split()</code> επιστρέφει <code>['12t!bv!34', '5!!1z7']</code>
<code>s.rsplit(sep, <i>maxsplit</i>)</code>	<p>Ίδιο όπως το <code>split</code> αν δεν υπάρχει το <code>maxsplit</code></p> <p>Αν υπάρχει, τα <code>maxsplit</code> κομμάτια διαχωρίζονται από το τέλος (δεξιά προς τα αριστερά)</p> <p><code>s.rsplit('!',2)</code> επιστρέφει <code>['12t!bv!345', '', '1z7']</code></p>
<code>s.splitlines()</code>	<p>Σπάει την <code>s</code> σε γραμμές. Ουσιαστικά είναι ισοδύναμη με την <code>s.split('\n')</code></p> <p>πχ αν <code>s = 'hello\nworld\nagain'</code></p> <p><code>s.splitlines()</code> επιστρέφει <code>['hello', 'world', 'again']</code></p>

Μέθοδοι χειρισμού συμβολοσειρών

Μέθοδοι διαχωρισμού / συνένωσης (2/2)

<code>s.join(iter)</code>	<p>Επιστρέφει μια νέα συμβολοσειρά όπου η <code>s</code> παρεμβάλλεται ανάμεσα στα στοιχεία του επαναληπτικού τύπου^(*) <code>iter</code></p> <p>πχ. <code>'...'.join('123')</code> επιστρέφει <code>'1...2...3'</code></p>
<code>s.partition(sep)</code>	<p>Σπάει την συμβολοσειρά στην πρώτη εμφάνιση του <code>sep</code> και επιστρέφει μια πλειάδα τριών στοιχείων: (κομμάτι πριν, <code>sep</code> , κομμάτι μετά)</p> <p>πχ αν <code>s = '12t!bv!345!!1z7'</code> τότε</p> <p><code>s.partition('!')</code> επιστρέφει <code>('12t', '!', 'bv!345!!1z7')</code></p> <p><code>s.partition('A')</code> επιστρέφει <code>('12t!bv!345!!1z7', '', '')</code></p>
<code>s.rpartition(sep)</code>	<p>Σπάει την συμβολοσειρά στην τελευταία εμφάνιση του <code>sep</code> και επιστρέφει μια πλειάδα τριών στοιχείων: (κομμάτι πριν, <code>sep</code> , κομμάτι μετά)</p> <p>πχ αν <code>s = '12t!bv!345!!1z7'</code> τότε</p> <p><code>s.rpartition('!')</code> επιστρέφει <code>('12t!bv!345!', '!', '1z7')</code></p> <p><code>s.rpartition('A')</code> επιστρέφει <code>('', '', '12t!bv!345!!1z7')</code></p>

^(*)Επαναληπτικοί τύποι της Python είναι μεταξύ άλλων οι **λίστες**, οι **πλειάδες**, οι **συμβολοσειρές**, τα **λεξικά** και τα **σύνολα**

Μέθοδοι χειρισμού συμβολοσειρών

Μέθοδοι εύρεσης / αντικατάστασης (1/2)

<pre>s.find(s1) s.find(s1,start,end)</pre>	<p>Επιστρέφει τον <i>δείκτη</i> της θέσης που συναντάται για <i>πρώτη</i> φορά η s1 μέσα στην s Αν έχουν οριστεί τα start και end τότε η αναζήτηση περιορίζεται στο κομμάτι της συμβολοσειράς που ξεκινάει από τη θέση start και τελειώνει στην θέση end-1 πχ αν s = '12t!bv!345!!1z7' τότε</p> <ul style="list-style-type: none"> s.find('!') επιστρέφει 3 (θυμηθείτε, ξεκινάμε από το 0) s.find('!',4,7) επιστρέφει 6 s.find('2t') επιστρέφει 1 s.find('@') επιστρέφει -1 (-1 σημαίνει δεν βρέθηκε)
<pre>s.rfind(s2)</pre> <p><i>r: from the right</i></p>	<p>Επιστρέφει τον <i>δείκτη</i> της θέσης που συναντάται για <i>τελευταία</i> φορά η s1 μέσα στην s πχ αν s = '12t!bv!345!!1z7' τότε</p> <ul style="list-style-type: none"> s.rfind('!') επιστρέφει 11 s.rfind('2t') επιστρέφει 1 s.rfind('@') επιστρέφει -1
<pre>s.index(s1) s.index(s1,start,end) s.rindex(s1)</pre>	<p>Ακριβώς αντίστοιχες με τις find και rfind με μόνη διαφορά ότι αν η s1 δεν βρεθεί, τότε η Python βγάζει το μήνυμα λάθους ValueError (αντί να επιστρέψει -1)</p>

Μέθοδοι χειρισμού συμβολοσειρών

Μέθοδοι εύρεσης / αντικατάστασης (2/2)

<code>s.replace(s1, s2)</code>	<p>Επιστρέφει μια νέα συμβολοσειρά που προκύπτει από την αντικατάσταση της <code>s1</code> με <code>s2</code> παντού μέσα στην <code>s</code></p> <p>πχ αν <code>s = 'this is it!'</code> τότε</p> <ul style="list-style-type: none"> <code>s.replace('i', 'a')</code> επιστρέφει <code>'thas as at'</code> <code>s.replace('is', 'abc')</code> επιστρέφει <code>'thabc abc it'</code>
<code>s.replace(s1, s2, n)</code>	<p>Επιστρέφει μια νέα συμβολοσειρά που προκύπτει από την αντικατάσταση της <code>s1</code> με <code>s2</code> μόνο <u>τις πρώτες n φορές</u> που την εντοπίζει μέσα στην <code>s</code></p> <p>πχ αν <code>s = 'this is it!'</code> τότε</p> <ul style="list-style-type: none"> <code>s.replace('i', 'a', 2)</code> επιστρέφει <code>'thas as it'</code>

Απορία: Μα αφού είπαμε ότι οι συμβολοσειρές είναι αμετάβλητα αντικείμενα, πως γίνεται να κάνουμε εύρεση / αντικατάσταση;

Απάντηση: Στην ουσία δεν αλλάζει η αρχική μας συμβολοσειρά, καθώς δημιουργείται και επιστρέφεται μια νέα στην οποία έχει εφαρμοστεί η εύρεση/αντικατάσταση

Μέθοδοι χειρισμού συμβολοσειρών

Μέθοδοι αλλαγής πεζών/κεφαλαίων

<code>s.capitalize()</code>	Μετατρέπει τον <u>πρώτο</u> χαρακτήρα κεφαλαίο και τους υπόλοιπους πεζά <code>'heLLo'.capitalize()</code> επιστρέφει <code>'Hello'</code>
<code>s.lower()</code>	Μετατρέπει <u>όλους</u> τους χαρακτήρες σε πεζά <code>'HeLLo'.lower()</code> επιστρέφει <code>'hello'</code>
<code>s.upper()</code>	Μετατρέπει <u>όλους</u> τους χαρακτήρες σε κεφαλαία <code>'heLLo'.upper()</code> επιστρέφει <code>'HELLO'</code>
<code>s.swapcase()</code>	Αντιστρέφει κεφαλαία ↔ πεζά <code>'HeLLo'.swapcase()</code> επιστρέφει <code>'hE11o'</code>
<code>s.title()</code>	Μετατρέπει τον πρώτο χαρακτήρα <u>κάθε λέξης</u> κεφαλαίο και όλους τους υπόλοιπους πεζά <code>'heLLo wORLD!'.title()</code> επιστρέφει <code>'Hello World!'</code>

Μέθοδοι χειρισμού συμβολοσειρών

Μέθοδοι χειρισμού ελεύθερου χώρου (κενών) 1/2

<pre>s.center(width,pad)</pre>	<p>Κεντράρει την <code>s</code> σε πεδίο πλάτους <code>width</code> με κενά δεξιά και αριστερά. Εναλλακτικά αντί κενού μπορεί να χρησιμοποιηθεί ο χαρακτήρας <code>pad</code></p> <pre>'Hi'.center(10) επιστρέφει ' Hi '</pre> <pre>'Hi'.center(10, '-') επιστρέφει '----Hi----</pre> <p>Αν το <code>width</code> είναι μικρότερο από το μήκος της <code>s</code> τότε την αφήνει ως έχει</p> <pre>'Hi'.center(1, '-') επιστρέφει 'Hi'</pre>
<pre>s.ljust(width,pad)</pre> <pre>s.rjust(width,pad)</pre>	<p>Τοποθετεί την <code>s</code> στην αριστερή (αντίστοιχα δεξιά) άκρη ενός πεδίου με κενά πλάτους <code>width</code>.</p> <p>Εναλλακτικά αντί κενού μπορεί να χρησιμοποιηθεί ο χαρακτήρας <code>pad</code></p> <pre>'Hi'.ljust(10) επιστρέφει 'Hi '</pre> <pre>'Hi'.rjust(10, '-') επιστρέφει '-----Hi'</pre> <p>Αν το <code>width</code> είναι μικρότερο από το μήκος της <code>s</code> τότε την αφήνει ως έχει</p> <pre>'Hi'.rjust(1, '-') επιστρέφει 'Hi'</pre>

Μέθοδοι χειρισμού συμβολοσειρών

Μέθοδοι χειρισμού ελεύθερου χώρου (κενών) 2/2

<code>s.lstrip()</code> <code>s.rstrip()</code>	<p>Καθαρίζει όλα κενά από την <i>αριστερή</i> (αντίστοιχα την <i>δεξιά</i>) άκρη της την <code>s</code></p> <pre>' Hi '.lstrip() επιστρέφει 'Hi '</pre> <pre>' Hi '.rstrip() επιστρέφει ' Hi'</pre>
<code>s.strip()</code>	<p>Καθαρίζει όλα τα κενά <i>αριστερά και δεξιά</i> της την <code>s</code> <i>Ισοδυναμεί με την ταυτόχρονη εφαρμογή των <code>lstrip</code> και <code>rstrip</code> πάνω στην <code>s</code></i></p> <pre>' Hi there '.strip() επιστρέφει 'Hi there'</pre>
<code>s.expandtabs(n)</code>	<p>Αντικαθιστά κάθε μη εκτυπώσιμο χαρακτήρα <code>tab</code> (<code>\t</code>) που υπάρχει στην <code>s</code> με <code>n</code> κενά. Αν παραλείψουμε να δώσουμε το <code>n</code>, τότε κάθε <code>tab</code> αντικαθίσταται από 8 κενά (που είναι το προκαθορισμένο μήκος <code>tab</code>)</p> <pre>'hello\tworld'.expandtabs(4) επιστρέφει 'hello world'</pre> <pre>'hello\tworld'.expandtabs() επιστρέφει 'hello world'</pre> <p style="text-align: right;">4 κενά 8 κενά</p>

Μέθοδοι χειρισμού συμβολοσειρών

Ειδική περίπτωση: Αντιστροφή συμβολοσειράς

Για τις συμβολοσειρές δεν υπάρχει κάποια ιδιαίτερη μέθοδος αντιστροφής (πχ reverse)

Ο απλούστερος (και συνάμα ταχύτερος) τρόπος να γίνει είναι με *slicing*

```
s[::-1]
```

Παράδειγμα:

Αν `s = 'Η Python είναι μια πολύ δυνατή και εύχρηστη γλώσσα'`

τότε η `s[::-1]` επιστρέφει

`'ασσώλγ ητσηρχύε ιακ ήτανυδ ύλοπ αιμ ιανίε nohtyP Η'`

Επ' ευκαιρία ξαναθυμόμαστε ότι για οποιαδήποτε συμβολοσειρά `s`:

- `s[0]` επιστρέφει το πρώτο στοιχείο της συμβολοσειράς
- `s[-1]` επιστρέφει το τελευταίο στοιχείο της συμβολοσειράς
- `s[:]` ή `s[::]` επιστρέφει ολόκληρη την συμβολοσειρά

Παραδείγματα εμπέδωσης (1/2)

```
>>> a="Hello Everybody"
>>> len(a)
15
>>> str(2+3j) #complex number
'(2+3j)'
```

```
>>> a= "Book"
>>> a.lower()
'book'
>>> a.upper()
'BOOK'
```

```
>>> a= "   Book   "
>>> a.strip()
'Book'
```

```
>>> "Book 123"[::-1]
'321 kooB'
```

```
>>> a="University"
>>> a.find("ver")
3
>>> a.find("zzz")
-1
```

```
>>> 'banana'.replace('na','ha')
'bahaha'
```

```
>>> 'No. Okay. Why?'.split('.')
['No', ' Okay', ' Why?']
```

```
>>> "*".join(['red','green','blue'])
'red*green*blue'
```

```
>>> "".join(['red','green','blue'])
'redgreenblue'
```

Παραδείγματα εμπέδωσης (2/2)

```
>>> a='μηλοπιτα'
```

```
>>> b='φασκο'
```

```
>>> b + a[0:4]
```

```
'φασκομηλο'
```

```
>>> b[3:] + a[6:]
```

```
'κοτα'
```

```
>>> a[6:] + a[-4:-2]
```

```
'ταπι'
```

```
>>> b[?:?] + a[?:?]
```

```
'φασκοπιτα'
```

```
b[:] + a[4:]
```

```
b + a[-4:]
```

```
b[:5] + a[-4:8]
```

Μορφοποίηση συμβολοσειρών για εκτύπωση 1/3

1^{ος} τρόπος: Χρήση του τελεστή μορφοποίησης %

```
>>> Name, age = "John", 23
>>> print("%s is %d years old" % (Name, age))
John is 23 years old
```

```
>>> a, b = 20, 3
>>> c=a/b
>>> print("%d / %d is %.4f" % (a,b,c))
20 / 3 is 6.6667
```

```
>>> k=127
>>> print ("%d in hex is %X" % (k,k))
127 in hex is 7F
```

`%s` - συμβολοσειρά (ή ο,τιδήποτε μπορεί να αναπαρασταθεί σαν συμβολοσειρά – πχ αριθμοί)

`%d` - Ακέραιοι

`%f` - Δεκαδικοί

`%.<αρ. ψηφίων>f` - Δεκαδικοί με συγκεκριμένο πλήθος ψηφίων

`%x/%X` – Ακέραιοι σε δεκαεξαδική μορφή (πεζά `abcdef` /κεφαλαία `ABCDEF`)

Μορφοποίηση συμβολοσειρών για εκτύπωση 2/3

2^{ος} τρόπος: Χρήση της μεθόδου format

```
>>> print("{} is {} years old".format(Name,age))
```

```
John is 23 years old
```

```
>>> print("{1} is {0} years old".format(age, Name))
```

```
John is 23 years old
```

```
>>> print("{Name:10} is {age:6.2f} years old".format(Name="John",age=23))
```

```
John      is 23.00 years old
```

Όταν υπάρχει *άνω-κάτω τελεία (:)* μετά το όνομα της μεταβλητής, τότε η τιμή της μορφοποιείται σύμφωνα με τις οδηγίες που ακολουθούν. Συνήθως *ο πρώτος αριθμός* που ακολουθεί υποδηλώνει *το πλήθος των θέσεων* που εκχωρούνται για την εκτύπωση της μεταβλητής. Ειδικά για αριθμητικές τιμές μπορεί να ακολουθεί *μια τελεία και ο αριθμός των δεκαδικών ψηφίων* που θέλουμε να τυπωθούν, καθώς και ο χαρακτήρας *d* ή *f* που υποδηλώνει αν η αριθμητική μας τιμή θέλουμε να εκτυπώσουμε είναι αντίστοιχα *ακέραιος* ή *δεκαδικός*.

Πχ στο παραπάνω παράδειγμα το `{Name:10}` υποδηλώνει ότι η τιμή του Name θα εκτυπωθεί σε ένα πεδίο 10 θέσεων ενώ το `{age:6.2f}` υποδηλώνει ότι η τιμή του age θα εκτυπωθεί σαν δεκαδικός σε ένα πεδίο 6 θέσεων με 2 δεκαδικά ψηφία

Μορφοποίηση συμβολοσειρών για εκτύπωση 3/3

3^{ος} τρόπος: Χρήση f-strings (formatted string literals)

(μορφοποιημένα κυριολεκτήματα συμβολοσειρών)

- *Νεότερος* και *πιο αποδοτικός* τρόπος μορφοποίησης συμβολοσειρών (παρουσιάστηκε στην *Python 3.6*), αποτελεί εξέλιξη της μεθόδου `.format`
- Δημιουργούνται τοποθετώντας ένα `f` αμέσως *πριν το αρχικό εισαγωγικό* μιας απλής συμβολοσειράς π.χ. `f'Hello'`
- Οι f-strings μέσα στο κείμενο μπορεί να περιέχουν *πεδία* που περικλείονται σε άγκιστρα `{ }`
- Το περιεχόμενο κάθε *πεδίου* μπορεί να είναι οποιαδήποτε έκφραση της Python (πχ απλή μεταβλητή, αριθμητική παράσταση, αποτέλεσμα συνάρτησης...) όπως πχ. `{12}` ή `{age+1}` ή `{Name}` ή `{Name.upper()}` κλπ.
- Κατά την *εκτέλεση του προγράμματος*, τα *πεδία* των f-strings *επαληθεύονται* και στη θέση τους εμφανίζεται η τιμή τους
- Μπορούμε να μορφοποιήσουμε τα πεδία (πχ αριθμός δεκαδικών, συνολικό πλάτος πεδίου κλπ.) χρησιμοποιώντας τους ίδιους τελεστές μορφοποίησης που είδαμε νωρίτερα

Παραδείγματα εκτυπώσεων με f-strings

```
>>> Name, age = 'John', 23
```

```
>>> print(f'{Name} is {age} years old')
```

```
John is 23 years old
```

```
>>> print(f"{Name.upper()} is {age:6.2f} years old")
```

```
JOHN is 23.00 years old
```

```
>>> s = 'μηλοπιτα'
```

```
>>> print(f'Φάγαμε {s[4:8]}κια με {s[:4]}')
```

```
Φάγαμε πιτακια με μηλο
```

```
>>> print(f'Φάγαμε {len(s)-3} {s[4:8]}κια \nμε {s[:4]}')
```

```
Φάγαμε 5 πιτακια
```

```
με μηλο
```

Χαρακτήρες Ελέγχου

- Ακολουθία δυο (ενίοτε και περισσότερων) χαρακτήρων όπου ο πρώτος είναι το backslash "`\`"
- Έχουν ειδική σημασία η οποία υποδηλώνεται από τον χαρακτήρα που ακολουθεί το "`\`"
- Μας δίνουν την δυνατότητα να προσθέσουμε στο κείμενό μας χαρακτήρες ελέγχου της ροής του όπως tabs, newlines κλπ.
- Οι δυο πιο συνηθισμένοι είναι οι "`\n`" και "`\t`" αλλά υπάρχουν και αρκετοί άλλοι

Χαρακτήρας	Περιγραφή
<code>\a</code>	Bell or alert
<code>\b</code>	Backspace
<code>\e</code>	Escape
<code>\f</code>	Formfeed
<code>\n</code>	Newline
<code>\nnn</code>	Octal notation, where n is in the range 0.7

Χαρακτήρας	Περιγραφή
<code>\r</code>	Carriage return
<code>\s</code>	Space
<code>\t</code>	<i>Tab</i>
<code>\v</code>	Vertical tab
<code>\x</code>	Character x
<code>\xnn</code>	Hexadecimal notation, where n is in the range 0.9, a.f, or A.F

Πρόθεμα συμβολοσειράς

String prefix

Χαρακτήρας^(*) που μπαίνει *ακριβώς μπροστά* από μια συμβολοσειρά (*χωρίς κενό ενδιάμεσα*) για να δηλώσει ειδικό τρόπο χειρισμού του περιεχομένου της. Τα ευρύτερα χρησιμοποιούμενα string prefixes είναι:

f" . . . . ." : f-string ή formatted-string: μπορεί να περιέχει *πεδία μορφοποίησης* που περικλείονται σε άγκιστρα **{ }** (βλ. προηγούμενες διαφάνειες)

r" . . . . ." : raw string: οι *χαρακτήρες ελέγχου* (*control characters*) αγνοούνται
πχ. `print(r"Hello\n")` θα τυπώσει `Hello\n`

u" . . . . ." : Unicode string: Το περιεχόμενό της είναι κωδικοποιημένο σύμφωνα με την κωδικοποίηση Unicode και όχι την παλαιότερη ASCII.

Περαιτό στην Python 3.x καθώς όλες οι συμβολοσειρές ακολουθούν την κωδικοποίηση Unicode

b" . . . . ." : bytes string: Το περιεχόμενό της ερμηνεύεται ως σειρά από διαδοχικά bytes και όχι ως Unicode (*θα δούμε παράδειγμα αργότερα*)

---

^(*) χωρίς διάκριση πεζών-κεφαλαίων

Τέλος Διάλεξης

Ερωτήσεις;

Τμήματα αυτής της διάλεξης περιέχουν πληροφορίες από πηγές που είναι ελεύθερες στο διαδίκτυο όπως η Βικιπαίδεια και ανοιχτές σημειώσεις παρεμφερών διαλέξεων.